

Bild nr	Tid	Kategori / Plats	Motiv
T302	Onsdag 5 juli 1865	Kategori / Plats Tidningsklipp	Motiv Artikel

Dalarö. Denna badort i Stockholms skärgård beskrifs på följande lifliga sätt i ett brev till Jönköpingsbladet: "Efter ungefär tre timmars resa landa vi vid Dalarö lotsbrygga. Der står minst 200 Stockholmare, mest fruntimmer, och väntar på vår ankomst. De äro så nyfikna, att de gå ned dit tre á fyra gånger om dagen för att mottaga ångbåtarna samt iorgnettera alla som komma och fara. Bryggan är deras observatorium och konversatorium, och här blir man vederbörligen förtullad och stämtlad, icke af tulltjestemännen. Som ligga här på bevakning vid stora segelleden till Stockholm, utan af de ännu vaksammare uppsyningsmännen i krinoliner. På all bekanta lägga de genast beslag: men vi, som icke hafva några bekanta på stället, få obehindrat passera sedan vi blifvit vederbörligen beskådade. Vi begagna tillfället samt se oss omkring. På en kal klippa, som uppstiger temligen långsluttande ur sjön, ligga utplanterade en mängd små fiskarkojor, rödmålade och hjälpligt underhållna. Här och der framsticka äfven litet grönt, en och annan mycket treflig trädgård eller täppa; men vi följa stora vägen uppåt förbi tullhuset, hvilket är magnefikt samt bebos af en tullförvaltare, gift med en f.d. grefvinna. Detta ligger till höger. Till venster ha vi kyrkan, ett gulmåladt skjul; ofvanför kyrkan står en ek. På dess stam sitter en tafla, tabula nigra, eller om man heldre vill kalla de Dalarö-annonsblad hvarpå står att läsa: "Rum att hyra m.m." Uppkommen på bergets platå presenterar sig Dalarö skapligt nog. Här är åtminstone grönt, och i små inhägnader ligger der och hvar kojor. En och annan på senaste tiden bygd villa presenterar sig ock förnämt, såsom en Stockholmsjungfru bland bondpigor. För några år sedan var Dalarö endast en lots- och tullstation; men nu har det i hast blifvit e badort, hvarest i sommar minst 600 Stockholmsboer packat in sig, hänvisade öns egna invånare till uthusen.

Luften är särdeles mild och angenäm; ty stället ligger tillräckligt nära öppna hafvet på samma gång som det är skyddat för alla skarpa vindar. I samma mån som stället blifvit på modet att ha dock rummen stigit i pris, så att ett litet kyffe med del i kök kostar 50 à 60 rdr. För bekvämare rum gifves till och med 100 rdr. Per stycke för sommaren. Hvar och huru alla de menniskor, som begifvit sig hit i år, logera, kan jag icke säga; men så mycket vet jag, att flere ligga på vindarne. Ett prydligt hotell med en väl och smakfullt inredd societetslokal ger Dalarö glans, och derstädes gifvas baler tvenne gånger i veckan; men skall jag bedömma umgängestonen efter hvad jag såg, så rådde der, oaktadt societeten utgjordes af borggerligt och jemngodt folk i allmänhet, mycken stolthet. Jag fann att de friska hafsvindarne icke förått blåsa bort det konventionella damm och den småstadslika kottierianda, som Stockholmarne insupa från barndomen och som de föra med sig så väl på landet som i staden.

Au revior!

Artikeln i DN är exakt och noggrant avskrivet.

konversatorium = ett vetenskapligt möte
lorgnettera alla som komma = granska alla som kom
tabula nigra (latin) = svarta tavlan

För 1 riksdaler riksmünt (rdr) år 1865 kunde man köpa lika mycket varor och tjänster som för 66.29 SEK år 2019, mätt med konsumentprisindex.

År 1865 tjänade en stadsläkare i Stockholm 700 riksdaler riksmünt i månaden medan en kronofogde i Västernorrland kunde få 3 000 om året. 1 par galoscher kostade 1 rdr 50 öre rmt och kvinnorna kunde köpa krinoliner från 5 rdr.

Dalarö. Denna badort i Stockholms skärgård beskrifves på följande lifliga sätt i ett bref till Jönköpingsbladet: "Efter ungefär tre timmars resa landa vi vid Dalarö lotsbrygga. Der stå minst 200 Stockholmare, mest fruntimmer, och vänta på vår ankomst. De äro så nyfikna, att de gå ned dit tre å fyra gånger om dagen för att mottaga ångbåtarna samt lorgnettera alla som komma och fara. Bryggan är deras observatorium och konversationsatorium, och här blir man vederbörligen förtullad och stämplad, icke af tulltjenstemännen, som ligga här på bevakning vid stora segelleden till Stockholm, utan af de ännu vaksammare uppsyningsmännen i krinoliner. På alla bekanta lägga de genast beslag; men vi, som icke hafva några bekanta på stället, få obehindradt passera sedan vi blifvit vederbörligen beskådade. Vi begagna tillfället samt se oss omkring. På en kal klippa, som uppstiger temligen långsluttande ur sjön, ligga utplanterade en mängd små fiskarkojor, rödmålade och hjälpligt underhållna. Här och der framsticker äfven litet grönt, en och annan mycket trefflig trädgård eller täppa; men vi följa stora vägen uppåt förbi tullhuset, hvilket är magnifikt samt bebos af en tullförvaltare, gift med en f. d. grefvinna. Detta ligger till höger. Till venster ha vi kyrkan, ett gulmåladt skjul; ofvanför kyrkan står en ek. På dess stam sitter en tafra, tabula nigra, eller om man heldre vill kalla de Dalarö-annonsblad, hvarpå står att läsa: "Rum att hyra m. m."

Uppkommen på bergets platå presenterar sig Dalarö skapligt nog. Här är åtminstone grönt, och i små inhägnader ligga der och hvar kojor. En och annan på senaste tiden bygd villa presenterar sig ock förnämt, såsom en Stockholmsjungfru bland bondpigor.

För några år sedan var Dalarö endast en lots- och tullstation; men nu har det i hast blifvit en badort, hvarest i sommar minst 600 Stockholmsboer packat in sig, hänvisande öns egna invånare till uthusen. Luften är särdeles mild och angenäm; ty stället ligger tillräckligt nära öppna hafvet på samma gång som det är skyddadt för alla skarpa vindar. I samma mån som stället blifvit på modet ha dock rummen stigit i pris, så att ett litet kyfve med del i kök kostar 50 å 60 rdr. För bekvämare rum gifves till och med 100 rdr pr stycke för sommaren. Hvar och huru alla de menniskor, som begifvit sig hit i år, logera, kan jag icke säga; men så mycket vet jag, att flere ligga på vindarne. Ett prydligt hotell med en väl och smakfullt inredd societetslokal ger Dalarö glans, och derstädes gifvas baler tvenne gånger i veckan; men skall jag bedömma umgängestonen efter hvad jag såg, så rådde der, oaktadt societeten utgjordes af borgerligt och jemngodt folk i allmänhet, mycken stolthet. Jag fann att de friska hafsvindarne icke förmått blåsa bort det konventionella damm och den småstadlika kofteriana, som Stockholmarne insupa från barndomen och som de föra med sig så väl på landet som i staden. Au revoir!